

TÖTTÖS KATA

Élet, erő, egészség, 2012, olaj, vászon, 70 x 100 cm
Life, Strength, Health 2012, oil on canvas, 70 x 100 cm

AZ ÉN MŰVÉSZETEM A SZÉPSÉGET HIRDETI

Szöveg Text Tóth-Szántó Krisztina

MY ART PROMOTES BEAUTY

**PROVOKATÍV,
FOGALMAZHATNÁNK
ÚGY IS: ÚJÍTÓ.
TÖTTÖS KATA A
HIPERREÁL MŰFAJJEK
LEGTEHETSÉGESEBB
FIATAL FESTŐMŰVÉSZE.
2005-BEN VÉGZETT A
MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZETI
EGYETEMEN, ÉS AZÓTA IS
KITARTÓAN KÜZD
DIVATFOTÓKRÓL MÁSOLT,
SZUPERNŐKET ÁBRÁZOLÓ
ALKOTÁSAIVAL A MEGNEM
ÉRTÉS ELLEN.**

Számos fórumon ért és ér ma is az a vád, hogy divatfotókat másolsz. Nem zavar?
Nem. Azt gondolom, hogy a fotoreál elterjedése óta ez már elfogadott dolog. Másfelől sosem titkoltam, hogy divatfotókat másolok. Egy divatlapban megjelenik egy fotósorozat, fut egy ideig, aztán eltűnik. Ha viszont én lefestem, egészen más réteg is megismerheti, másrészt értékesebb lesz már azáltal, hogy olajjal és vászonra készül. Sokan támadtak azzal, hogy ez plágium. Én nem gondolom annak, hiszen a végeredmény sosem lesz ugyanolyan, mint az eredeti – változik, átalakul, megújul sok részlete.

Vagyis a másolás mint alkotás jelenik meg nálad.
Azt gondolom, igen. Változtatok a képeken, az egyik sorozatnál például kitaláltam, hogy belefestem a képeimbe a hozzám közelállókat: a húgomat, vagy akár magamat is. Egyébként ez volt a legnehezebb.

Hogyan találsz rá a fotókra?
Egyszerűen a neten nézelődöm, és ami megtetszik, azt megfestem. Így találtam Miles Aldridge divatfotós munkáira is.

There are many accusations of you copying fashion photos. Do these annoy you?
No, I actually think that since photo realism has appeared in the art scene, this kind of art is totally acceptable. On the other hand I always admitted that I copied fashion photos. A photoset appears in a magazine and in a month it disappears but when I make a painting out of a photo, it will preserve the moment, it reaches a different audience and it somehow becomes more valuable just because it is paint on canvas. Many accused me of plagiarism but the painting is never the same as the photo, it changes and transforms during the making.

So copying is a form of art in your life then?
I think so, yes. I change the photos every time. There was a photoset which I worked on and I thought I paint people that are close to me on the pictures, my sister for example or even myself.

How do you find the photographs?
I simply surf the web and when I find something I like, I simply paint it. This is how I bumped into the works of Miles Aldridge, the fashion photographer.

Pillangókasszony, 2011, olaj, vászon, 70 x 50 cm / Madame Butterfly, 2011, oil on canvas, 70 x 50 cm

Barázdabillegető, 2011 olaj, vászon, 40 x 40 cm / Motacilla Alba, 2011, oil on canvas, 40 x 40 cm

Megyan a fotó. De mi munkál közben bened? El lehet ezt magyarul szavakkal?

Kezdetben az inspirált, hogy tanuljak, fejlődjek. Érdekesebbnek találtam ezt, mint ha saját fotókat kezdenék el megfesteni. Hiszen a fotó megjelenése hatott a festészetre is: már nem kell kint ülni a szabadban, és várni, hogy lemenjen a nap. Amikor már úgy éreztem, hogy sikerült elsajátítanom a fotoreál technikát, új dolgokat találtam ki. Készítettem például kettős portrékat: *Az Álmos hölgy legendája* és a *Tangó* című képeim párban élnek igazán. Aztán kísérletezni kezdtem. Kíváncsi voltam, mi történik, ha összefirkálom a képeimet alkoholos filccel, ahogy az utcán található tökéletes nőket ábrázoló reklámokat a fiatalok. Izgalmasnak tartottam. De azok, akik a képeimet szerették és gyűjtötték, azt mondták: hogy juj, ne már!

Sok címkét rád sütöttek már: hiperreál, pornografikus, szupernő-ábrázolás, feminista festészet. Melyiket nem érzed igaznak a művészetedre?

A feminista festészet szerintem nem igaz. Témáimban nem vagyok feminista. Sokkal inkább amellel álllok ki, hogy vannak női szerepek, és jó lenne, ha a nő lehetne szép, aranyos, nevelgetné a gyerekeket, és más dolga nem lenne. Nem tudom, hogyan alakult ki nálam a női ideálok festése, de azt tudom, hogy a divat mindig is érdekelt. Ahogy sok kislány, én is sokáig divattervező akartam lenni. Aztán rájöttem, hogy a rajzolás jobban megy.

Ez még nem akadályozza annak, hogy valaki divattervező legyen.

Igen. De közben arra is rájöttem, hogy engem nem is igazán a ruha fog meg, sokkal inkább az arc. Mindig is az arcot rajzoltam meg, dolgoztam ki először. Ez a mai napig így van: az arccal, pontosabban a bal szemmel kezdek.

A képeiden minden nő szép.

Fogékony vagyok a szépre, és a szép női alakok foglalkoztatnak. Amikor aktképeket festettem, sokan nem értették, hogy nő létemre, miért festek meztelen nőalakokat.

Mit szeretnél üzeni a képeiddel?

Csúnyán hangzik, ha azt mondom, én csak azt szeretném, ha az a valaki, aki hazaviszi, aki kiteszi otthon a falra, aki tényleg méltatja annyira a képeimet, hogy pénzt áldoz rá, elégedett legyen. Én a művészetemmel nem szeretném megváltani a világot. A szecesszió ebből a szempontból számomra példaértékű: Klimt sem azon agyalt, hogy mi legyen az üzenete, elvállalt megbízásokat is. Ha egy festő vállal portrékat is, attól még nem jobb vagy rosszabb. Nekem életemben először most van portrémegbízásom, de nem érzem lealacsonyítóknak. Egy festőnek ez a dolga: ha adnak egy igazolványképet, hogy ebből fess végzet asszonyát, akkor azt meg kell tudni oldani. Úgy, hogy hasonlítson is. Az én művészetem, mondjuk úgy, a szépséget hirdeti. Klimt feleségportrékat festett, aztán kidíszítette. Ettől lett az, ami. Ugyanez igaz rám is, csak én divatfotókat festek meg, de közben beleteszem a személyiségemet is.

So alright you have the photo but what happens next? What drives you during the painting, can you explain that with words?

At first my inspiration was to learn and to develop my skills. I found it more interesting then doing my own photo. In fact photography did influence painting, one did not have to sit outside waiting for the sun to go down. When I felt I was mastering photo realism, I started to experience with new things, I painted for example double portraits- two of my works, "The Legend of the Sleepy Lady" and "Tango" actually make sense together as opposed to one by one. I was wondering what happens when I scribble my paintings with a permanent marker just like youngsters do it with the perfect girls on the posters, but people who like my works were asking me to stop that.

You and your art has been given a lot of labels, like hyper realistic, pornography, super women paintings or feminist art. Is there any label which you think is not valid for your art?

I don't think I am a feminist at all, on the contrary, I think the traditional female roles are important and it would be great if ladies could be nice and pretty and could take care of their children and family full time. I have no idea how I got to paint female idols, I always enjoyed painting beautiful women, in school I thought I would become a fashion designer but later it turned out I was much better at drawing then designing.

Well, that is not really an obstacle, you could have still gone for designing.

Yes, but I realized I was a lot more interested in the face of the models than the designs and clothes. Even as a child, I always started working on the face, as a matter of fact, the left eye and I still do that these days.

On your pictures all the women are beautiful.

Well, I like beauty, I admire a beautiful body. When I painted nudes, people were surprised, they did not really understand why I was so into naked girls when I am female.

What message would you like your paintings to convey?

It might sound bad but I have only one wish when someone who likes my work enough to buy it for money and takes it home. I only want them to enjoy looking at it. I do not want my art to have a message, in fact I thought art nouveau was an example to follow, Klimt for example would never thought about how his pieces should have a message, he even took orders. I think a painter can take orders for paintings, this would not make a better or worse painter. I now have my first order and I am not the least bit ashamed. I think if you are a good painter you have to be able to paint a picture of a femme fatale after any given photo. Klimt painted pictures of wives and then put ornaments on the pictures, I paint fashion photos while I also put my personality in my works.

SHE IS PROVOCATIVE, OR WE COULD SAY INNOVATIVE, KATA TÖTTÖS IS ONE OF THE MOST TALENTED HYPERREALISTIC YOUNG PAINTER IN HUNGARY. IN 2005 SHE GOT HER DEGREE AT THE HUNGARIAN UNIVERSITY OF FINE ARTS AND EVER SINCE SHE HAS BEEN FIGHTING AGAINST PEOPLE MISUNDERSTANDING HER PAINTINGS OF SUPER WOMEN COPIED FROM MAGAZINES' FASHION PHOTOS.

Órák óta nem eszem, 2013, olaj, vászon, 40 x 40 cm / I haven't eaten for hours, 2013, oil on canvas, 40 x 40 cm

Kis időre kikerültél a körforgásból, kevesebbet lehetett hallani rólad.

Két és fél éve elvesztettem a párom, Kádár Miklós keramikust és zenészt. Egyedül maradtam a hat macskámmal vidéken, egy zsákfaluban, ahová együtt költöztünk. A bezárkózás jót tett velem, nekiálltam egy új képnek, amellyel eltereltem a figyelmemet, miközben azért továbbra is dolgoztam egy galériának. Ez idő alatt rengeteget tanultam saját magamról, lelkiileg és technikailag is egy nagyobb fejlődésen mentem keresztül.

Most épp inspirációt gyűjtő vagy alkotó fázisban vagy?

Én általában nyáron festek. Amikor minden normális ember kint van a kertjében, én begubózom, és alkotok. Már a képzőn is ezt csináltam, a mesterem, Radák Eszter mindig nevetett ezen. Nyáron nagyjából megfestettem előre a munkáimat, és az év folyamán szépen adagolva bevittem, leadtam.

Most épp min dolgozol?

A régi képeimből nyílt május 6-án a Rákospalotai Múzeumban egy

kiállítás, azt állítottam össze. Szeretném folytatni a meghökkentő, kontrasztos képeim sorát. Színesben gondolkodom. Ami viszont újdonság, hogy elkezdtem kis akvarelleket festeni. Eddig mindig olajjal dolgoztam, most fedeztem fel ezt a vonalat. A szupernő téma azért megmaradt.

Szerinted milyen a 21. századi szupernő?

Nehéz kérdés.

Olyan, mint te?

Nem. Inkább amilyené szeretnék válni. Ez egyébként mindegyik képemben benne van.

Milyen az ideális nő?

Szép bőre van, nagy szeme, hosszú szempillája. Fontos a külső, és a bensőjével is rendben van. Régebben sok képemnél kérdezték, hogy önarcképek-e. Tudat alatt minden művész belefesti magát egy kicsit a műveibe.

Rózs, 2012, olaj, vászon, 40 x 40 cm / Rouge, 2012, oil on canvas, 40 x 40 cm

For a while there were less to hear about you.

I lost my partner two and a half years ago, Miklós Kádár, musician and pottery artist. I widowed and remained put in a one way village with my six cats but in a way I found myself in the mourning, to be able to concentrate on something else, I started a very detailed painting and also kept on doing the photos for a gallery. I learned a lot about myself and my technique also developed significantly.

Are you now in a collecting inspirations or creating period?

I usually paint in the summer. When all the normal people are outside I lock myself in my studio and just paint. I was the same in school, my teacher Eszter Radák used to laugh about that a lot. In the summer I painted most of the pictures to be handed in throughout the year and then gradually gave them to her.

What are you working on these days?

There was an exhibition of my past works in May. I would like to go on with my surprising works, I think in colours. A new approach

is that I started doing small watercolours. So far I only used oil, but now I somehow started exploring this trend. The super woman theme remained though.

What is a super woman like in the 21st century?

It is a difficult question.

Is she like you?

No, more like someone I like to develop into. This is reflected in all my pictures.

What is a beautiful woman like?

She has nice skin, big eyes, long eyelashes. The outside is important but she is also alright in the inside. People used to ask me if my paintings are self-portraits. I think all artist paint themselves into their pictures a little.

Ugorjunk egy kicsit vissza az időben. Még a képzőre jártál, amikor felfigyeltek rád, viszont volt, aki nem akart diplomát adni neked.

Akkoriban találkoztam néhány olyan férfi vásárlómmal, akinek nagyon tetszettek a meztelen nőalakokat ábrázoló képeim, de a feleségük miatt nem merték hazavinni. Ezért kitaláltam, hogy készítek egy triptichont, amely csukott állapotban csendélet, kinyitva viszont akt. Ezt szántam diplomamunkámnak. A mesterem szerint ez azonban az emberek vallásosságát, annak jelképeit sérti. Mivel abban az időben azt is megkaptam sokszor, hogy giccsestő vagyok, elhatároztam, a témám a giccsestő lesz: csókolózó pár a tengerparton, a víz alatt, kutya a szőrfdeszkán... Volt, akinek az volt a véleménye, a maga nemében ez jó. A bizottságban viszont volt olyan is, aki azt mondta, ha ennek a lánynak diplomát adnak, akkor ő visszaadja az övét.

És visszaadta?

Nem. Sőt a sors furcsa fintora, hogy nem sokkal utána a Kogart Galériában, ahová nem hívtak meg akárkit, egy szalon alkalmával együtt állították ki a képeinket.

A triptichont elkészítetted?

Igen. Otthon van. De Győrben az Erotik-Art kiállításon bemutattam.

Ha visszagondolsz, mikor tudatosult benned gyerekként, hogy szeretsz rajzolni?

Anyukámmal már az oviban is mindig csillagszemű királynőket rajzoltunk. Innen egyenes út vezetett egy rajztagozatos általános iskolába, majd a Kisképzőbe. Aztán egy évig jártam a Képzőn játékkészítő szakra, mert a felvételinél azt gondoltam, én nem vagyok elég jó festőnek. Egy év múlva viszont – miután kisautókat kellett esztorgálni és tolltartókat készíteni – mégis átjelentkeztem a festő szakra.

A szüleidnek van kapcsolatuk a művészetekkel?

Egyáltalán nincs. Teljesen polgári foglalkozást űznek. Viszont mindig is pártolták az ambícióimat. Sőt a húgom is animáció szakon végzett az Iparművészeti Egyetemen.

Mire vagy a legbüszkébb?

Soha nem gondoltam volna, hogy harminc éves korom előtt kikerül akár egy képem is a Műcsarnokba. Kárai Lajos annak idején felkarolt, és *A nő homárral* képeket kiállította az Artfair keretein belül.

Mi az, ami számodra a megújulást jelenti?

Nem törekszem rá tudatosan. Ez valahogy megtörténik, ahogy változik a világ, ahogy változom én is. Bennem is van egyfajta fejlődés, képről képre jobb vagyok, ez is egyfajta megújulás. Nem törekszem éles váltásra, inkább apróbb lépésekkel haladok előre.

A festésen kívül mi az, ami feltölt?

A kertészkedés, amikor a kis piros traktorral nyírom a fűvet. Sokáig nem gondoltam volna magamról, és mások sem, hogy egy vidéki kis zsákfaluban fogok élni Nógrád megyében, és még élvezem is.

Ha tíz év múlva találkozunk, mit mesélnél magadról szívesen?

Nagyon szeretném, ha önmagában a festészetből megélnék, ha lenne legalább egy gyerekem, és minden évben egy sikeres kiállításom.

Let's go back in time a little. You were still attendig art school when you were discovered but there were still people who did not want to give you a diploma.

In this period I met quite a few men who very much admired my nudes but they said they are afraid to take those home to their wives. So I figured I would make a triptichon which would be a still life on the outside and a nude when it is open. My teacher said it was not quite a good idea because it could insult many people in their religion. So I thought I would open towards kitsch, another direction I was accused of anyway, and started painting a kissing couple on the beach or a dog riding a surf board. There were people who said it was alright in its genre but in the committee there were members who said they would give back their diploma if I get one.

And what happened? Did they give it back?

No, but funnily enough in Kogart there was an exhibition once where our paintings were shown together.

Did you prepare the triptichon?

Yes, I did. It is at home but once I exhibited it in Győr at an Erotik Art show.

When you look back, when do you think it was final that you enjoy drawing the most?

When I was a little girl, my mother and I used to draw starry-eye princesses, so I went to a drawing specialty primary school, then the art college and later to the University of Fine Arts, where at first I studied toy manufacturing because I thought I was not good enough for painting, but after a year of preparing tiny model cars, I finally went on the painting faculty.

Are your parents related to the art scene?

No, they have absolutely civil jobs, but they were always very supportive with my ambitions. In fact my sister also went to an art school, the University of Applied Arts to study animation.

What are you the most proud of?

I never though any of my paintings would be shown at Műcsarnok, but Lajos Kárai supported me and in an Artfair my painting, called "Woman with Lobster", was exhibited there.

What is it that means renewal for you?

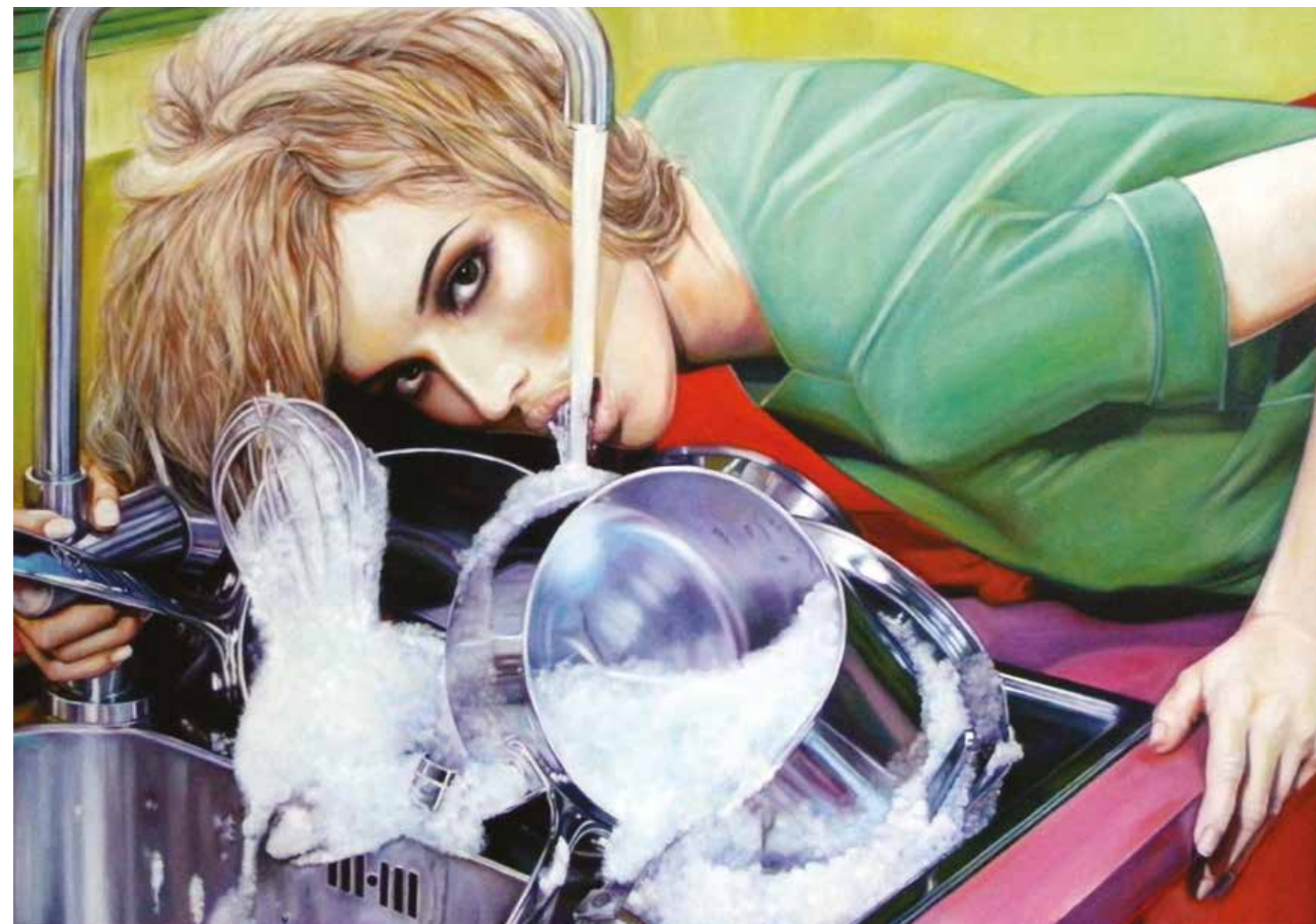
I do not want to renew my work, it somehow happens by itself. As time goes by, we change and so does my work. My painting skills get better year after year for example. I like to change in small steps.

Apart from painting what is it that charges you?

It is gardening, when I sit on my little red truck and do the lawn mowing for example. If someone had said to me I would be living in a tiny village once, I would have never believed it but as it happened, I even enjoy it.

What would you like to tell me when I meet you in ten years?

I hope I will have at least one child by then and it would be nice to be able to support myself from painting only and have exhibitions every year.

Ma te mosogatsz! 2012, olaj, vászon, 70 x 100 cm / You do the dishes today! 2012, oil on canvas, 70 x 100 cm

Az alkoholizmus súlyos mellékhatásai, 2011, olaj, vászon, 80 x 80 cm / The serious side effects of Alcoholism, 2011, oil on canvas, 80 x 80 cm

« Desszert, 2011, olaj, vászon, 70 x 50 cm / Dessert, 2011, oil on canvas, 70 x 50 cm